

Recensie

Was ich noch zu sagen hätte. Veertig jaar NOS Met Het Oog Op Morgen.

Teksten: Goemans, Anne-Gine

Fotografie: Boer, Sacha de

Amsterdam Uitgeverij Brandt, 2016

ISBN: 978-94-92037-36-7

160 pagina's.

Prijs: 17.50 Euro

Als regelmatig luisteraar van de radio en opgevoed met de gedachte altijd ook goed de kranten te lezen, werd in 1976 mijn aandacht getrokken door een bericht dat er een gezamenlijk programma op de radio zou komen dat het laatste uur tot middernacht en voor het dagelijkse Wilhelmus zou worden uitgezonden. Nieuws en actualiteiten met studiegasten en rustige muziek in een programma dat afwisselend zou worden gepresenteerd door vertegenwoordigers van de toenmalige belangrijke omroepen. Late avond radioluisteren naar een programma vanuit Hilversum was voor mij tot op dat moment alleen weggelegd voor het KRO sportprogramma 'Goal', met ondermeer Theo Koomen en Felix Meurders. De Blaupunkt portable kreeg vrijwel vanaf de start van Met Het Oog Op Morgen een vaste plek op de slaapkamer.

Een deel van de presentatoren van het programma heeft zichzelf aangeboden, anderen zijn op uitnodiging gevraagd mee te gaan werken. Van deze laatste

categorie is er slechts een persoon die geweigerd heeft mee te werken daar hij te weinig ruimte kreeg in de strakke format van Met Het Oog Op Morgen. Juist, het was dezelfde Felix Meurders.

In de loop van de afgelopen decennia is er een groot scala aan kleurrijke presentatoren voorbij gekomen in het programma. Veertig van deze vrouwen en mannen zijn door Anne Ginne Goemans ondervraagd met als doel te komen tot een veertig tal sprankelende korte terugblikken en herinneringen aan het programma, terwijl prachtige portretfoto's zijn gemaakt door Sacha de Boer. Uit alle herinneringen blijkt niet alleen de liefde voor het radiomaken in het algemeen maar ook die voor het idee en format dat ooit door Kees Buurman is geïntroduceerd en waarin door de loop van de afgelopen veertig jaren weinig is aangepast.

IJzersterk is natuurlijk het gegeven dat een bewerking van Reinhard Mey's 'Gute Nacht Freunde' al die jaren als herkenningsmelodie van het programma is gehandhaafd, ondanks protesten vanuit bepaalde hoeken. Natuurlijk is er in de loop der jaren sprake van een snellere vorm van radiomaken, mede door de zeer snel ontwikkelde technieken. Met Het Oog Op Morgen startte in een periode van ver voor goedkope satellietverbindingen voor transmissie van radiosignalen; internet was nog lang niet geboren laat staan e mails, twitter en andere vormen van moderne communicatie.

Zelf heb ik een redelijk aantal malen mogen figureren in het programma, waaruit bleek alsof de presentator van de dag gewoon met mij in de studio in Hilversum zat te praten, dit alles in een gezellige sfeer en gedempt licht. Van alle keren dat ik echter in Met Het Oog Op Morgen was te horen met onderwerpen betreffende de ontwikkeling van de commerciële vormen van radio, was ik geen enkele keer in de betreffende studio. Vanuit Groningen werd ik, al dan niet vergezeld door Henk Kok, in het begin van de avond geïnterviewd. Als Henk erbij was gebeurde het interview vanuit het gebouw van de PTT Telefooncentrale in Groningen waar een speciale verbinding was met Hilversum. De vragen werden door iemand gesteld en de antwoorden werden zo geknipt in de studio dat later op de avond de presentator de vragen opnieuw stelde en mijn antwoorden vanaf de recorder 'live' waren te horen. Ook werd een deel van de interviews gedaan door mij te nodigen naar de studio van de regionale omroep RONO aan het Martinikerkhof te Groningen te komen, waar ook een rechtstreekse lijn was met Hilversum. Echter gebeurde deze vorm van interviewen destijds alleen met personen die op grote afstand woonden of met hen die vanuit politiek Den Haag werden ondervraagd. Echter was het zo goed gemonteerd dat het leek of alles live ging.

Het leuke van de personen die zijn gevraagd hun herinneringen te leveren voor het boek is dat het merendeel echte radiodieren zijn. Slechts hier en daar proef ik dat men toch liever televisieprogramma's maakte dan in een studio met een niet al te groot team in een zacht verlichte studio Met Het Oog Op Morgen te mogen presenteren. Uiteraard wordt er ook aandacht besteed aan de persoon die al veertig jaren lang verantwoordelijk is voor de verbindende aankondigingen, of het nu 25 graden boven nul of 3 graden onder nul buiten is, de stem van Hans Hogendoorn is te horen. Uiteraard gaat hij uitgebreid in op deze activiteit en vertelt terloops dat hij vroeger op fiets van en naar school jingles aan het inspreken was, naar voorbeeld van Amerikaanse en Engelse radioprogramma's die hij had gehoord.

En zo heeft elke van de veertig personen, die verdeeld over 40 jaar het programma hebben gepresenteerd, tal van voornamelijk goede herinneringen die worden opgehaald in het prachtige boek: 'Was ich noch zu sagen hätte. Veertig jaar NOS Met Het Oog Op Morgen'. Het boek is in korte hoofdstukken onderverdeeld, leest zeer prettig en is heerlijk te lezen en in te dommelen na het beluisteren van weer een aflevering van Met Het Oog Op Morgen.

<https://www.bol.com/nl/p/was-ich-noch-zu-sagen-hatte/9200000053066145/>

Hans Knot